

CONTE A QUATRE MANS

EL BOSC DE NOLEMAR

Hi havia una vegada una nena que es deia Eli. Tenia el cabell llarg, ros i rissat. També tenia els ulls blaus com el mar, els llavis prims i rosats. Era de mitja estatura. A l'Eli li agradaven molt els animals. No li agradava la gent que estava trista i sèria. Li agradava molt dibuixar i pintar quadres. També li agradava molt córrer pels prats i nedar pels llacs. El seu menjar preferit eren els canelons de carn que preparava la seva àvia cada diumenge.

L'Eli tenia un amic que es deia Màrius. El Màrius era alt. Tenia els cabells curts i una mica rissats. També tenia els ulls blaus clars. El seu nas era molt petit, tenia els llavis prims. Li agradava molt jugar i navegar amb la seva barca. Sempre anava a comprar iogurts de llet de cabra a la mateixa parada del mercat dels dimecres.

L'Eli i el Màrius després de dinar anaven a buscar la Kira, la gossa de l'Eli. Llençaven pedres a veure qui la llençava més lluny al riu i la Kira es capbussava per buscar-les.

Un dia el Màrius va llençar una pedra tan lluny que quan la Kira la va anar a buscar, no la van veure més. El Màrius i l'Eli havien perdut la Kira. Van navegar pel llac i van entrar al bosc per buscar-la. Tot estava ple d'arbres, arbustos i herbotes. Tenien por, sobretot quan pensaven que la Kira podia haver quedat atrapada a les males herbes del bosc. Van començar a cridar-la i van sentir un bosc que bordava darrera els arbustos. Van anar a veure si era la Kira..., però no la van trobar. Estavan dins el Bosc Encantat. Allà hi havia un salt d'aigua que arribava fins a un llac. Els animals sovint hi anaven a beure aigua. Quan els dos nens es van acostar al llac van veure un home amb un carro. Aquell home els va fer molt mala espina. L'home, que es deia Roc, els va mirar. El Màrius i l'Eli es van escapar per amagar-se al Bosc. El Roc els va perseguir amb el carro.

Mentre s'escapaven van trobar un home estirat a terra, i els dos amics es van aturar per ajudar-lo a aixecar-se. Van agafar el vellet que es deia Pere i es van amagar darrera uns arbustos. En Pere anava encaputxat, no era gaire alt i portava unes botes ben esparracades.. El carro d'en Roc va passar per la vora, però no els va descobrir. El vellet i els dos nens van sortir dels arbustos. En Màrius i l'Eli van explicar a en Pere què els havia passat, que s'havien perdut. El vellet Pere va dir que els podia ajudar, i com que tenia poders els va fer un encanteri per no tenir por d'entrar al Bosc Encantat. Van arribar al bosc i es van endinsar.

Van trobar l'entrada d'una cova; no van tenir por, però tampoc van voler entrar i van seguir caminant. Al cap d'una estona van voler fer mitja volta, però van comprovar que s'havien perdut. Res no era el que recordaven per tot arreu on passaven. ...I per més voltes que fessin sempre trobaven l'entrada de la cova, com si els empenyessin a entrar. Un cop dins de la cova van caminar i caminar, fins que van trobar una sortida que els portava dret a una cabana de fusta. Els va rebre un senyor molt amable a qui van demanar com ho podien fer per sortir d'aquell lloc. El senyor els va dir que es trobaven a Nolemar. Els va convidar a agafar la seva barca màgica per sortir d'aquell lloc encantat.

Quan van sortir de Nolemar van arribar a casa un xic espantats a casa perquè la mare de l'Eli els podria renyar; tornaven massa tard, a més sense la Kira. Els nens van explicar a la mare de l'Eli totes les històries que havien passat, la por i els perills. La mare de l'Eli no els va creure, perquè tot just havien passat la tarda voltant, com cada dia. Només els va renyar perquè la Kira s'havia passat el dia a casa i no l'havien tret a passejar. L'Eli i el Màrius es van quedar bocabadats.

Anna Vilarmau

Alan Uzar

Paula Sánchez

Gerard Bru

Tallers d'Expressió Escrita – Cicle Superior – Març de 2014